

lerne. — Det er ogsaa i sin Orden, at Staten selv afholder Udgifterne ved dette egentlige Statsformaal, saa meget mere som Staten i Virkeligheden ikke er saaledes situeret, at den ikke med Lethed kan udrede dem. Selvfølgelig maa man i høj Grad paaskønne det uegennyttige og beredvillige Tilbud, der er fremkommet fra disse to store, danske Selskaber, for det Tilfælde, at Staten ikke selv saa sig i Stand til at magte denne økonomiske Opgave. Jeg skal for øvrigt tillade mig at udtale, at Forholdene paa disse Steder ere af en saadan Art, at hvis man finder de rette Mænd, saa vil alene det, paa indgaaende Maade at fyldestgøre sin Opgave paa hvert enkelt af disse Steder, i høj Grad beslaglægge selv en dygtig Mands Tid og Kræfter. Jeg vil blot betone dette, at hvis man har den rette Mand dertil, saa vil man snart komme til at oprette en selvstændig Plads til derovre. Som Tilfældet er ved alle disse Forhold, saa afhænger det jo af, at man har den rette Mand, før kan det ikke nytte noget at oprette Pladsen.

Med Hensyn til Lovforslagets yderligere Indhold skal jeg blot bemærke, at det maaske ikke havde været af Vejen at søge Hjemmel til at ansætte to Handelsattachéer i Stedet for den ene, men jeg maa erkende, at naar, som Ministeriet meget rigtig bemærker, Vanskeligheden særlig ligger i at finde en dertil egnet Person, og man ikke har kunnet finde en saadan endnu, saa maa man være tilfreds med Ministeriets Stilling. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at det vist er en i meget høj Grad lønnende Udgift for Staten at ansætte en saadan Handelsattaché, hvis man kan finde Manden.

Med Hensyn til de øvrige Punkter i Lovforslaget er der ikke noget særligt at bemærke. Ændringen i § 24 drejer sig blot om, at man uanset Bestemmelsen i Loven af 26. Marts 1870 om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold kan tillægge udsendte Repræsentanter for Danmark højere Titler, end der egentlig følger af deres Lønningsforhold.

Med disse faa Bemærkninger kan jeg som sagt anbefale Forslaget ikke blot til velvillig, men ogsaa til hurtigt Fremme.

Enevold Sørensen: Det Parti, hvortil jeg hører, kan give det foreliggende Forslag sin fulde Tilslutning. Den Opfordring i Forbindelse med det rundelige og generøse Tilbud, der har foreligget fra de to store Selskaber, hvis Interesse i høj

Grad er knyttet til Østasien, giver et klart Vidnesbyrd om, hvor stor Vægt der af de særlig sagkyndige lægges paa Danmarks diplomatiske Repræsentation i Østasien, og hvilken Betydning disse Selskaber efter den Erfaring, som de have haft saa god og rigelig Lejlighed til at høste, tillægge en saadan Repræsentation. Jeg finder det baade forklarligt og højst naturligt, at den højtærede Udenrigsminister fandt sig foranlediget til at forelægge Forslag paa det ved Selskabernes Tilbud givne Grundlag, idet en saadan Ordning kunde gennemføres uden forøget Udgift for Statskassen; men jeg finder det lige saa forklarligt og mere tiltalende, at man under Sagens Behandling i det andet Ting endes om at efterkomme de to Selskabers Opfordring uden at modtage Tilbudet, saaledes at al Mistanke, der kunde næres om, at den paagældende Gesandt særlig vilde eller særlig skulde varetage de to Selskabers specielle Interesser, derved er afværget. Naturligvis vilde en saadan Mistanke i og for sig være ganske ubeføjet, men det er bedst ikke at række nogen Finger til, at den skulde opstaa. Her foreslaas Oprettelsen af en ny Gesandtskabspost paa almindelig, ordinær Vis som et almindeligt Statsforetagende. Jeg anbefaler Bevillingen hertil.

Jeg ved meget vel, at den Side af Tinget, hvortil jeg hører, jævnlig har hævdet, at der burde spares paa Udgifterne til vort Diplomati, og at man har ment at kunne naa til en Indskrænkning af dette, men vi kunne og ville ogsaa fuldt ud erkende, at der i Nutiden mere og mere foregaar en Udvikling af Diplomatiets hele Arbejde og Opgaver, saaledes at der er al Anledning til at foretage en Omvurdering af Synspunktet for hele denne Sag. Jeg tænker naturligvis særlig paa de nye Opgaver, som Voldgiftstanken og de internationale Traktater og Domstole have givet Diplomati. Men tillige er der, som berørt af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylov), store, ja, baade store og smaa økonomiske Spørgsmaal, der mere og mere indlægges under og bestrides af Gesandtskaberne. Det er sikkert ingen Overdrivelse, at der i det hele taget er en himmelvid Forskel paa Udenrigsministeriets og vore Gesandtskabers Arbejde, Opgaver og Interesser nu og for en Snes Aar tilbage, et ganske naturligt Led i den samme Udvikling af disse Opgaver hele Verden over. Det er en Udvikling, som ikke mindst et lille Land bør glæde sig over, nyde Frugterne af og deltage i med god